

на цій основі сприяти підвищенню добробуту громадян. Фінансова політика як динамічна система, що розвивається залежно від соціально-економічних потреб суспільства з метою активного впливу на економіку, має задіяти притаманні їй та апробовані практикою зарубіжних країн регуляторні механізми. Структурні зміни та необхідність виходу на якісний рівень економічного зростання та розвитку концентрують увагу на способах удосконалення системи формування та реалізації фінансової політики, яка має будуватися залежно від економічного циклу та сфер життєдіяльності суспільства, проблем і перспектив його розвитку.

Список використаних джерел:

1. Макогон В. Д. Становлення фінансової науки в Україні / В. Д. Макогон // Вісник КНТЕУ. – 2012. – № 4. – С. 15-16.
2. Радіонова І. Ф. Фінансова політика як феномен інституціональної економіки / І. Ф. Радіонова // Фінанси України. – К., 2007. – № 11. – С. 53-54.
3. Чугунова І. Я. Фінанси України: інституційні перетворення та напрями розвитку / За ред. І. Я. Чугунова. – К. : ДНУ АФУ, 2009. – 848 с.
4. Полозенко Д. В. Фінансова політика в умовах трансформаційної економіки / Д. В. Полозенко. – К. : НДФІ, 2008. – 392 с.

Шевченко О.С.

студент,

Національний університет державної податкової служби України

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ В УКРАЇНІ

Перехід до ринкової економіки, створення сучасної кредитної системи, поява підприємств різних форм власності, випуск цінних паперів сприяли становленню й розвитку ринку цінних паперів в Україні.

Ринок цінних паперів – це частина ринку позикових капіталів, де здійснюються емісія, купівля-продаж цінних паперів та їх перепродаж. Через ринок цінних паперів (банки, спеціальні кредитно-фінансові установи, фондову біржу) акумулюються кошти підприємств, банків, держави і населення, які спрямовуються на виробниче і невиробниче вкладення капіталів.

Дослідженням проблем формування, розвитку та вдосконалення ринку цінних паперів займається багато зарубіжних і вітчизняних науковців. Серед вітчизняних учених, що здійснюють аналіз ринку цінних паперів, можна відзначити праці С.В. Давимуки, В.І. Грушка,

В.А. Загорського, О.В. Мозкового, В.М. Оскольського, В.І. Савченка, В.П. Колосова, К.В. Мазур.

Однак слід звернути увагу на те, що наукові публікації здебільшого були присвячені окремим аспектам і чинникам впливу на ефективність ринку цінних паперів. У більшості існуючих сьогодні досліджень, що стосуються цієї проблеми, відсутня чітка структурно-логічна схема, що узгодила б між собою усі чинники впливу на ефективність ринку цінних паперів.

Мета роботи полягає у дослідженні та обробці матеріалів для вивчення проблем особливостей становлення та тенденцій розвитку ринку цінних паперів в Україні.

Фондовий ринок має значні можливості для подальшого розвитку. За роки свого існування в Україні він довів перспективи і масштаби вигод, що їх можна отримати на регульованому ринку цінних паперів. Перш ніж безпосередньо перейти до розгляду можливих шляхів покращення функціонування ринку цінних паперів, зазначимо, що він існує в конкретній економічній системі, і якою б досконалою не була законодавча база, яка регулює ринок цінних паперів, якою розгалуженою не була його інфраструктура, який би не був сприятливий податковий клімат для суб'єктів ринку, без загального розвитку економіки, підйому виробництва, зростання загальної заможності населення, він неспроможний розвиватися та вдосконалюватися [4].

В умовах економічної кризи, яка призвела до стагнації фондового ринку в Україні, через центри сертифікатної приватизації найбільш ефективно відбувається розподіл цінних паперів приватизованих підприємств, оскільки придбання об'єктів проходить на конкурсних засадах.

Для подальшого ефективного розвитку фондового ринку в Україні необхідно здійснити ряд першочергових заходів:

- забезпечити зосередження торгівлі цінними паперами тільки на організаційно оформленому біржовому та позабіржовому ринках;
- розширити сферу діяльності інвестиційних інвесторів в Україні шляхом удосконалення нормативної бази діяльності інститутів спільного інвестування;
- створити ефективну систему спеціалізованих організацій інфраструктури фондового ринку, зокрема національного депозитарію, зберігачів цінних паперів та розрахунково-клірингових установ;
- забезпечити сприятливі умови для обігу цінних паперів іноземних емітентів на території України і цінних паперів резидентів за її межами;
- поліпшити механізм залучення вільних коштів суб'єктів господарювання через систему внутрішніх місцевих позик;

- удосконалити законодавчу й нормативну бази оподаткування операцій із цінними паперами на первинному та вторинному ринках [3].

Проте, поки не будуть врегульовані недоліки ринку цінних паперів законом з одного боку, і не налагоджені до автоматизму за допомогою ринку і конкуренції, з іншого боку, то залишається лише сподіватися на покращення ситуації в даному питанні. А це можливо лише при одночасному налагодженні економіки України у всіх її сферах без винятку. І лише після цього ринок цінних паперів зможе адекватно й органічно влитися в налагоджену економіку. В першу чергу ринкові перетворення повинні відбутися в інвестиційній сфері, яка грає ключову роль в економіці. Комплекс галузей і виробництв, які утворюють інвестиційну сферу повинен забезпечити стабілізацію економіки. Суттєво на процес відтворення повинен вплинути інвестиційний ринок, який в Україні тільки починає розвиватися. Нові організаційно-правові відносини між суб'єктами інвестиційної діяльності вимагають глибоких теоретичних та практичних знань для ефективного здійснення інвестицій у всьому розмаїтті їх форм фінансових, реальних, інтелектуальних інновацій. З розвитком ринкових відносин в Україні найголовніша державна задача інвестиційної політики є закріплення зв'язків кредитної системи з кінцевими результатами розширеного промислового виробництва.

В цих умовах істотно поширюються роль та функції суб'єктів кредитної системи в підвищенні ефективності інвестицій, скороченні термінів їх окупності, зростання прибутків на об'єктах, які були введені в дію, оборотності інвестиційного капіталу та реінвестуванні. Безперечно в світі відбуваються процеси концентрації капіталу. Але це не адміністративні, а економічні процеси. Фактом є концентрація ринку цінних паперів на декількох світових фондових біржах, а також їх подальше об'єднання, як наприклад, нещодавно оголосили про об'єднання Лондонська та Франкфуртська біржі. Можливо, що і Україна піде цим шляхом, але тільки після того, як мине криза в економіці та відновиться купівельна спроможність населення.

Отже, ринок цінних паперів України знаходиться ще на досить низькому рівні. Підтвердженням цього є данні НКЦПФР, про загальний обсяг торгів на фондовому ринку України в 2014 році склав 2,33 трлн. грн. проти 1,68 трлн. грн. у 2013 році [1].

Україна ще не створила достатніх умов довіри, як для наших, вітчизняних, так і закордонних інвесторів, коли інвестиційні можливості поєднуються з ясною та надійною структурою ринку цінних паперів.

Головними гальмівними чинниками інвестиційної активності та росту на світових фондових ринках залишаються загальносвітова фінансова нестабільність, слабкі показники у фінансово-виробничому

секторі національних економік, недостатній платоспроможний попит і недостатність довіри системних інвесторів.

Стабільно функціонуючий біржовий ринок цінних паперів є одним із чинників, що визначають інвестиційний клімат у країні, сприяють залученню й перерозподілу інвестиційного капіталу у найбільш перспективні сфери економіки. Все це активізує проблему виведення біржового ринку України з кризи, проведення суттєвих перетворень у технології організації і програмно-апаратному забезпеченні вітчизняних фондових бірж, підвищенні їх конкурентоспроможності.

Список використаних джерел:

1. Ринок цінних паперів України. Український інститут розвитку фондового ринку. Науковий, виробничо-практичний журнал. – № 11. – 2014.
2. Ринок цінних паперів України. Український інститут розвитку фондового ринку. Науковий, виробничо-практичний журнал. – № 12. – 2013.
3. Фондовий ринок України: сучасний стан, проблеми розвитку та перспективи / О.А. Джусов, А.С. Коротун // Економічний простір. Збірник наукових праць. – 2009. – № 32.
4. Грушко В.І. Торгівля цінними паперами: Підручник / за ред. проф. В.І. Грушка. – К.: Університет економіки та права «КРОК», 2011. – 392 с.

Шmineць Н.І.

студентка,

Науковий керівник: Кульчицький М.І.

професор,

Львівський національний університет імені Івана Франка

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ТРАНСФЕРТНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Економічні перетворення та державні зміни у бюджетній сфері, які відбуваються в нашій державі упродовж останніх років, свідчать про недосконалість вітчизняної трансфертної політики, залишаючи актуальною проблему збалансування фінансових ресурсів органів виконавчої влади та місцевого самоврядування.

Міжбюджетні трансферти в Україні є основною формою реалізації міжбюджетних відносин і спрямовані на збалансування та вирівнювання фінансової спроможності відповідних бюджетів. Згідно з Бюджетним кодексом України, міжбюджетні трансферти поділяються на:

1) дотації вирівнювання – міжбюджетні трансферти на вирівнювання дохідної спроможності бюджету, який його отримує;